

دانته الیگیری؛ ادیب و شاعر بلندآوازه ایتالیایی

دانته آلیگیری ادیب شهیر و نامدار ایتالیایی در 6 ژوئیه 1265م در شهر فلورانس ایتالیا به دنیا آمد و تحصیلات خود را در دانشگاه زادگاه خود به پایان رساند.

مرگ دانته الیگیری؛ ادیب و شاعر بلندآوازه ایتالیایی (1321م)

دانته آلیگیری ادیب شهیر و نامدار ایتالیایی در 6 ژوئیه 1265م در شهر فلورانس ایتالیا به دنیا آمد و تحصیلات خود را در دانشگاه زادگاه خود به پایان رساند. وی سپس وارد ارتش شد و پس از مدتی با فعالیت در مشاغل سیاسی به مدارج بالایی دست یافت اما با توطئه‌چینی دشمنانش، از کارها برکنار شد. او به رشته‌های مختلف دانش و ادب علاقه‌مند بود و همه دانش‌های زمان خودش را آموخت و سرآمد اقران گردید. در این میان، دانته در جنبه‌های گوناگون زندگی جسمی و روحی نیز به استادی دست یافت. دانته در جوانی دل در گرو بئاتریس نهاد و به‌خاطر این عشق که از تاریخی‌ترین عشق‌های دنیاست، قطعه زیبایی "زندگی نو" را سرود. هم‌چنین عشق به بئاتریس بود که مایه اصلی شاهکار بدیع "کمدی الهی" دانته گردید. این کتاب که در سه قسمت دوزخ، برزخ و بهشت و هرکدام در 33 بند سروده شده است، به‌عنوان بزرگ‌ترین اثر دانته، در جهان بی‌مانند است و از حیث ژرفی اندیشه و نیروی تخیل و لطافت و ظرافت و تدابیر سیاسی و شرح احساسات مذهبی بی‌همتا است. دانته در این اثر، از سفر یک روح حکایت می‌کند که دو مظهر فلسفه و دین، آن را هدایت می‌کنند. اشعار فلسفی این کتاب، ترکیبی است از جریان اندیشه‌ای خاص با بیانی بسیار درخشان در وجود فردی مؤمن و شاعر. دانته در مرکز دنیایی خیال‌انگیز قرار گرفته که با تناسب و خوش‌آهنگی خاص، عالم شاعرانه و عالم الهی و دنیای محسوس و مافوق محسوس را به هم پیوند می‌زند. در سفر روحانی که شاعر در جست‌وجوی خیر مطلق انجام می‌دهد، عشق بشری که نیز سهمی دارد، عشقی که دانته، بنای همه آثار خود را بر آن نهاده است. بشر زیبایی را دوست دارد، زیرا خدا، کمال همه زیبایی‌ها و غایت و محبوب مخلوقات است. ریشه ادراک روحی و مذهبی دانته، در دانش و ایمان جای دارد. دانته به نقطه‌ای می‌رسد که عالم طبیعت و عالم رحمت الهی، یک‌دیگر را تلاقی می‌کنند و به این طریق، دانته داور زندگان و مردگان می‌گردد. دوزخ در کتاب دانته، قلمرو ظلمت است. گردابی دردناک که آدمی با رها کردن فضیلت و تقوا در آن غوطه‌ور می‌شود. برزخ نیز کوه دشواری است که انسان پس از صعود به قله آن، به آسمان‌ها دست می‌یابد و در اینجا است که ارواح از دردهای خود رها می‌گردند، بهشت نیز در کتاب دانته، عبارت است از زندگی ابدی که در جریان زمان جای دارد و زندگی مافوق طبیعی و عالم رحمت الهی است. حضور دانته در همه‌جای این اثر منظوم احساس می‌شود. دانته زائر دنیای خیال‌انگیزی است که آن را چون دنیای واقعی و قابل درک و احساس می‌سازد، زیرا خود از این دنیا دیدن کرده و آن را خوب می‌شناسد. "کمدی الهی" تصویر مردی است که در عین حال، تصویر جهان است. در کتاب "سلطنت"، وی رفتار انسانی را از زاویه تقدیر ماورای طبیعی می‌نگرد اما از طبیعت آدمی نیز غافل نمی‌شود. از نظر دانته، انسان، فردی است در دولت و عضوی از هیأت اجتماعی که باید در صورت ضرورت، جان خود را نیز فدای مصلحت اجتماع نماید اگرچه تصریح می‌نماید خیر نهایی خداست و انسان اخلاقی به‌طور مستقیم تابع خداست. دانته هنرمندی است که عالم بشریت نظیر او را کم دیده است. معماری است که در بنای باشکوه شعر، همه حساب‌های دقیق را برای پی‌ریزی در نظر داشته و هرگز ادراک تناسب و هماهنگی در ساختمان این بنا از چشم او دور نمانده است. همین امر، هنرمندی معجزه‌آسا و نبوغ وی را آشکار می‌سازد. صاحب‌نظران معتقدند در هیچ زمانی و به قلم هیچ کسی جز دانته، ممکن نبود چنین کتابی نوشته شود و همه بر این نظر اتفاق دارند که اگر شش تن از بزرگ‌ترین نویسندگان تمام اعصار و قرون را بشمارند، بی‌تردید یکی از آن‌ها دانته خواهد بود. او خصوصیات شعر ایتالیایی را تثبیت کرد و با تخیل بلند و قوی خود، قدرت فراوانی در توصیف جزئیات از خود نشان داد. اشعار او به موسیقی شباهت دارد و او را یکی از بزرگ‌ترین شاعران عهد باستان و عصر جدید نموده است. دانته به‌اتفاق عده‌ای از شعرای عصر خویش، مکتب ادبی تازه‌ای بنیاد نهاد که "سبک تازه ملایم" نام داشت. شعار این مکتب آن بود که شعر ایتالیایی از حالت ابهام و پیچیدگی بیرون آید و ساده و روان باشد. سال‌های پایانی زندگی دانته به فعالیت‌های سیاسی و نیز تبعید و آوارگی گذشت تا این‌که پس از بیست سال دربری، سرانجام در سیزدهم سپتامبر سال 1321 میلادی در سن پنجاه و شش سالگی درگذشت. "زندگی نوین"، "کمدیا"، "منازعه آب و خاک" و "نامه‌های منظوم" از دیگر

